

Bruxelles, den 8.12.2021
SWD(2021) 379 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

**Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**

om elektronisk udveksling af data med henblik på politisamarbejde ("Prüm II"), om ændring af Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726, 2019/817 og 2019/818

{COM(2021) 784 final} - {SEC(2021) 421 final} - {SWD(2021) 378 final}

Resumé

Konsekvensanalyse af et forslag om at styrke den elektroniske udveksling af oplysninger inden for Prümrammen (revision af Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA).

A. Behov for handling

Hvorfor? Hvad er problemstillingen?

Kriminalitet i hele Europa underminerer EU-borgernes sikkerhed og velfærd. For at kunne bekæmpe kriminalitet effektivt har de retshåndhævende myndigheder brug for solide og effektive redskaber. Samarbejde og informationsudveksling er de mest effektive midler til at bekæmpe kriminalitet og til at retsforfølge som nævnt i strategien for EU's sikkerhedsunion fra 2020¹. Ifølge trusselsvurderingen af grov og organiseret kriminalitet fra 2021 er over **70 % af de organiserede kriminelle grupper til stede i mere end tre medlemsstater**. Selv den tilsyneladende mest lokale kriminalitet kan have forbindelser til andre steder i Europa, hvor den samme gerningsmand har begået sine kriminelle handlinger. I den forbindelse skal **de retshåndhævende myndigheder være i stand til at udveksle oplysninger rettidigt**. I et område uden indre grænser er der stadig grænser og hindringer for udveksling af oplysninger mellem de retshåndhævende myndigheder, hvilket fører til blinde vinkler og smuthuller for mange kriminelle og terrorister, der er aktive i mere end én medlemsstat. **Medlemsstaterne kan ikke lukke informationskløften på egen hånd på grund af den grænseoverskridende karakter af kriminalitetsbekæmpelse og forbedring af sikkerheden**. Medlemsstaterne må forlade sig på hinanden i disse spørgsmål.

De retshåndhævende myndigheder i EU samarbejder og udveksler oplysninger, navnlig inden for rammerne af Prüm-afgørelserne (Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA) for udveksling af oplysninger om DNA-profiler, fingeraftryk og køretøjsregistrering, men der er væsentlige mangler.

Der er **fire hovedproblemer**, som hindrer de retshåndhævende myndigheder i at bekæmpe kriminalitet gennem denne ramme, og som alle vedrører søgning og levering af oplysninger mellem de retshåndhævende myndigheder i EU:

- 1) De retshåndhævende myndigheder er ikke altid i stand til at **finde ud af, om de oplysninger** om DNA-profiler, fingeraftryk eller køretøjsregistrering, som de har brug for til at udføre deres opgaver, er **tilgængelige i en anden medlemsstats nationale database**.
- 2) De retshåndhævende myndigheder har ikke effektive midler til at søge i og få adgang til **andre relevante kategorier af oplysninger**, der er lagret i andre medlemsstats nationale databaser (ud over oplysninger om DNA-profiler, fingeraftryk og oplysninger fra køretøjsregistre), som de har brug for for at kunne udføre deres opgaver
- 3) De retshåndhævende myndigheder har ikke effektive midler til at søge i og få adgang til oplysninger om DNA-profiler, fingeraftryk og eventuelle andre relevante kategorier af oplysninger, der er tilgængelige i **Europols database**, og som de har brug for for at kunne udføre deres opgaver
- 4) Når de retshåndhævende myndigheder modtager en indikation af, at der findes oplysninger i en anden medlemsstats database (et "hit"), har de ikke altid effektiv adgang til de pågældende **faktiske oplysninger**, der er lagret i den pågældende medlemsstats nationale database.

Disse fire indbyrdes forbundne hovedproblemer er problemer på grund af deres indvirkning på den effektive bekæmpelse af kriminalitet og på EU-borgernes sikkerhed og velfærd. De giver anledning til **vigtige politiske valg**, som kræver en detaljeret vurdering af kilderne til problemerne, de relaterede mål, de tilgængelige løsningsmodeller og deres virkninger.

Hvilke resultater forventes der af initiativet?

¹ COM(2020) 605 final (24.7.2020).

Som reaktion på presserende operationelle behov og opfordringer fra Rådet til at overveje at revidere Prüm-afgørelserne (Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA) med henblik på at udvide deres anvendelsesområde og ajourføre de nødvendige tekniske og retlige krav forventes dette initiativ at styrke den automatiserede dataudveksling inden for Prümrammen for at hjælpe medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder med at bekæmpe kriminalitet. Retsgrundlaget for instrumentet er artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Som løsning på de fire største problemer, der er konstateret, søger initiativet at nå følgende **målsætninger**:

- 1) **Målsætning I:** Tilvejebringe en teknisk løsning til **effektiv** automatisk udveksling af data mellem EU's retshåndhævende myndigheder for at gøre dem **opmærksomme på relevante data**, der er tilgængelige i en anden medlemsstats nationale database
- 2) **Målsætning II:** Sikre, at mere **relevante data** (med hensyn til datakategorier) fra nationale databaser i andre medlemsstater er tilgængelige for alle kompetente retshåndhævende myndigheder
- 3) **Målsætning III:** Sikre, at de retshåndhævende myndigheder har adgang til **relevante data** (med hensyn til datakilder) fra Europols databaser
- 4) **Målsætning IV:** Give de retshåndhævende myndigheder **effektiv adgang til de faktiske data**, der svarer til et "hit", og som er tilgængelige i en anden medlemsstats nationale database eller i Europol.

Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan?

Forbedring af informationsudvekslingen i Den Europæiske Union kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene på grund af den grænseoverskridende karakter af kriminalitetsbekæmpelse og sikkerhedsspørgsmål. Medlemsstaterne er forpligtet til at forlade sig på hinanden i disse sager. Fælles EU-regler, standarder og krav **gør det lettere at udveksle oplysninger**, samtidig med at der skabes **kompatibilitet** mellem de forskellige nationale systemer. Dette giver mulighed for en vis grad af automatisering i arbejdsgange til udveksling af oplysninger, som fritager retshåndhævelsespersonale fra arbejdskraftintensive manuelle aktiviteter. Sidst, men ikke mindst, gør informationsudveksling på EU-plan det også muligt at sikre høje standarder for **datasikkerhed** og **dataskyttelse**.

B. Løsninger

Hvilke lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige løsningsmodeller er overvejet? Foretrakkes en bestemt løsning frem for andre? Hvorfor?

Der er blevet overvejet en række lovgivningsmæssige løsningsmodeller. Efter en foreløbig udvælgelse blev nogle muligheder hurtigt forkastet. De andre **løsningsmodeller er blevet vurderet udførligt**:

- 1) Løsningsmodeller vedrørende **målsætning I**: ("*tilvejebringelse af en teknisk løsning til effektiv automatisk udveksling af oplysninger*")
  - **løsningsmodel 1.1:** Anvendelse af en hybridløsning, der ligger mellem en decentraliseret og en centraliseret tilgang uden datalagring på centralt plan
- 2) Løsningsmodeller vedrørende **målsætning II**: ("*sikring af, at retshåndhævende myndigheder har adgang til mere relevante data (med hensyn til datakategorier)*")
  - **løsningsmodel 2.1:** Indførelse af udveksling af ansigtsbilleder inden for Prümrammen
  - **løsningsmodel 2.2:** Indførelse af udveksling af politiregistre inden for Prümrammen
  - **løsningsmodel 2.3:** Indførelse af udveksling af kørekortoplysninger inden for Prümrammen
- 3) Løsningsmodeller vedrørende **målsætning III**: ("*Sikring af, at relevante data fra Europols database er tilgængelige for de retshåndhævende myndigheder*")
  - **løsningsmodel 3.1:** At give medlemsstaterne mulighed for automatisk at kontrollere oplysninger fra tredjelande, der stammer fra Europol, som en del af Prümrammen
  - **løsningsmodel 3.2:** At gøre det muligt for Europol at kontrollere data fra tredjelande i medlemsstaternes nationale databaser

- 4) Løsningsmodeller vedrørende **målsætning IV**: (*Sikring af effektiv adgang til de faktiske oplysninger, der svarer til et "hit", som er tilgængeligt i en anden medlemsstats nationale database eller i Europol*).
- løsningsmodel 4.1: Regulering af opfølgingsprocessen på EU-plan med en halvautomatisk udveksling af faktiske oplysninger, der svarer til et "hit"

Efter en detaljeret vurdering af virkningerne af de vigtigste løsningsmodeller består **pakken af foretrukne løsningsmodeller** af løsningsmodel 1.1, løsningsmodel 2.1 og 2.2, løsningsmodel 3.1 og 3.2 og løsningsmodel 4.1.

Hvem støtter hvilken løsning?

Interessenterne støtter generelt styrkelsen af den elektroniske dataudveksling inden for Prümrammen.

Medlemsstaterne har udtrykkeligt støttet de foretrukne løsningsmodeller i forskellige rådsfora samt i Rådets konklusioner ("*Rådets konklusioner fra 2018 om gennemførelse af "PRÜMAFGØRELSENE" ti år efter deres vedtagelse*"). Samtidig er medlemsstaterne klar over betydningen af deres nationale suverænitet på retshåndhævelsesområdet ud fra et operationelt og procedurmæssigt perspektiv.

Europa-Parlamentet forventes at kontrollere, at der er en begrundelse for, at det er nødvendigt at medtage en ny datakategori i Prümrammen, og at der findes stærke databeskyttelsesgarantier. Drøftelserne med alle interessenter viste, at det er vigtigt at sørge for passende garantier for at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder og navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved de foretrukne løsninger (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

Pakken af foretrukne løsningsmodeller (løsningsmodel 1.1, løsningsmodel 2.1 og 2.2, løsningsmodel 3.1 og 3.2 samt løsningsmodel 4.1) vil effektivt løse de identificerede problemer og styrke den nuværende Prümramme med **måltrettede og stærke yderligere kapaciteter** til at øge støtten til medlemsstaterne med henblik på at styrke informationsudvekslingen med det endelige mål at **forebygge og efterforske kriminelle handlinger og terrorhandling under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder**.

Det er **borgerne, som i sidste instans vil drage direkte og indirekte fordel af alle** foretrukne løsninger, i form af bedre kriminalitetsbekæmpelse og lavere kriminalitetsrater. Med hensyn til effektivitet er det de **nationale retshåndhævende myndigheder**, der primært drager fordel af løsningerne. De foretrukne løsningsmodeller indeholder effektive løsninger på udfordringer, som ellers skulle løses med højere omkostninger, eller som ville være mindre effektive.

Hvilke omkostninger er der ved de foretrukne løsninger (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

De foretrukne løsningsmodeller kræver investeringer på både EU- og medlemsstatsplan. Summen af investeringsomkostningerne på nationalt plan er 4,4 mio. EUR som engangsomkostninger og 882 000 EUR på årsbasis. På EU-plan beløber investeringsomkostningerne sig til 17,17 mio. EUR som engangsomkostninger og 4,1 mio. EUR om året. Det skal bemærkes, at disse beløb er skøn baseret på tidligere erfaringer med udvikling og implementering af IT-infrastrukturer på EU-plan. Nogle af løsningsmodellerne er imidlertid vanskelige at kvantificere præcist. Det forventes, at de forventede investeringsomkostninger vil blive opvejet af fordele og besparelser, navnlig på medlemsstatsniveau. Oprettelsen af den centrale Prümrouter vil spare omkostninger for medlemsstaterne, da de så ikke behøver at oprette lige så mange forbindelser, som der er medlemsstater og datakategorier.

De foretrukne løsningsmodeller forventes ikke at få konsekvenser for små og mellemstore virksomheder. De foretrukne løsningsmodeller indeholder heller ikke lovgivningsmæssige forpligtelser for borgere/forbrugere og

skaber derfor ikke yderligere omkostninger for disse interessenter.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning virksomhederne, herunder de små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomhederne?

De foretrukne løsningsmodeller forventes ikke at få nogen væsentlig indvirkning på virksomhederne.

Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Som nævnt ovenfor beløber de forventede investeringsomkostninger på nationalt plan sig til 4,4 mio. EUR som engangsomkostninger og 882 000 EUR årligt, hvilket vil blive opvejet af budgetbesparelser opnået ved brug af den centrale router i stedet for et antal nationale forbindelser for hver medlemsstat svarende til antallet af medlemsstater og kategorier af data. Skønnene viser, at de akkumulerede budgetbesparelser på nationalt plan vil kunne kompensere for den oprindelige investering på både centralt og nationalt plan i en periode på to år.

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?

Alle foretrukne løsningsmodeller vedrører behandling af personoplysninger. Disse løsningsmodeller har derfor en indvirkning på de grundlæggende rettigheder og navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger (chartrets artikel 8) og retten til respekt for privatlivet (chartrets artikel 7). For at sikre fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder indeholder konsekvensanalysen en **grundig overvejelse af de grundlæggende rettigheder** gennem hele analysen. Som følge heraf opfylder de foretrukne løsningsmodeller alle et **mål af almen interesse** og er **strengt begrænset til det, der er nødvendigt og proportionalt** for at nå dette mål.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?

Fire år efter indførelsen og idriftsættelsen af de nye funktionaliteter og derefter hvert fjerde år bør medlemsstaterne og EU-agenturerne forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om, hvordan de nye foreslåede foranstaltninger fungerer teknisk set. Desuden bør Kommissionen et år efter medlemsstaternes og EU-agenturenes forelæggelse af disse rapporter udarbejde en **samlet evaluering** af foranstaltningerne, herunder af enhver direkte eller indirekte **indvirkning på de grundlæggende rettigheder**. Den skal gennemgå de opnåede resultater set i forhold til målene og vurdere de grundlæggende princippers fortsatte gyldighed og eventuelle konsekvenser for fremtidige muligheder. Kommissionen sender evalueringsrapporterne til Europa-Parlamentet og Rådet.